

indien zij beiden de schrijvers waren, dit wel hebben geweten en toen van der Capellen dood en van der Kemp in Utica (V. S. van Amerika) woonde, en er dus voor geen van beiden gevaar van te vreezen was, wanneer men hen als auteurs noemde, niet zulk een hartelijke wensch hebben uitgesproken, «dat de schrijver toch nog eens bekend mocht worden van dit naar zijn oordeel uitnemend werkje» (1), maar zijn hoogvereerden vriend wel als zoodanig hebben aangewezen. Wanneer we van prof. van der Marck in 1796 vernemen, dat hij «drie exemplaren van hetzelfde ontving onder een bloot couvert, waarvan hem het handschrift zoowel als het signet onbekend was», en slechts een der drie exemplaren, in de nalatenschap van van der Capellen gevonden (2), opengesneden was, zou er daar geen aanleiding zijn om te twifelen aan het auteurschap van van der Capellen? Dat opengesneden exemplaar doet denken aan nieuwsgierigheid naar den inhoud; het onopengesneden behouden der beide overige, waar er door anderen zoo gehaakt werd naar het bezit van een exemplaar, verraadt den schrijver al mede niet, terwijl het gelijk getal bij van der Capellen gevonden en aan van der Marck gezonden, doet vermoeden, dat men aan alle bekende patriotten, zonder onderscheid, drie exemplaren zond. Waar men in 1783 nog ernstig onderzocht of prof. van der Marck het pamflet ook op eene bijzondere pers, ten zijnen huize te Lingen, had gedrukt, kan er, dunkt mij, twijfel gekoesterd worden omtrent de juistheid der mededeelingen van den Post naar den Neder-Rhijn, die C. Heyligert te Leiden als den drukker van het pamflet aanwijst (3).

---

(1) P. van Schelle, Nagelaten opwakkeringen tot vaderlandschen moed en vryheidsliefde. Duink. 1792, bl. 5 e. v.

(2) J. I. van Doorninck, Vermomde en naamlooze Schrijvers. II. 5.

(3) Zie ook hierover Bijlage III.